

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ενώπιον. Ν. Ταλαρίδου-Κοντοπούλου Ε.Δ.

Αρ. Υπ. 15661/13

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

Εναντίον

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 20 Ιουνίου 2014

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Α. Γιάλλουρου

Για τον κατηγορούμενο: Η κα Στυλιανού εκ μέρους του κ. Γ. Πολυχρόνη

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος έχει παραδεχτεί το αδίκημα της διάρρηξης εκκλησίας κατά παράβαση των άρθρων 291 και 292(α) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154. Στην ίδια υπόθεση έχει παραδεχθεί και μία κατηγορία για διάρρηξη κτιρίου, δηλαδή συλλόγου στην οποία έκλεψε μεταξύ άλλων και τηλεόραση αξίας 1200 ευρώ. Για τις συγκεκριμένες κατηγορίες διαρρήξεων αντιμετωπίζει και αντίστοιχες κατηγορίες για κλεπταποδοχή.

Η είσοδος στο Σύλλογο Εθνικός Καλού Χωριού επιτεύχθηκε διά της βίας από αλουμινένιο συρόμενο παράθυρο στο πίσω μέρος της εκκλησίας. Έπειτα αφού ο κατηγορούμενος και οι συνεργάτες του εισήλθαν παράνομα στην εκκλησία ξεκλείδωσαν την κύρια είσοδο από μέσα. Υπήρχαν πληροφορίες ότι δυνατόν ο κατηγορούμενος να ευθύνεται για την διάρρηξη και έτσι με γραπτή συγκατάθεση της μητέρας του κατηγορούμενου η αστυνομία ερεύνησε και βρήκε την κλοπιμαία περιουσία των δύο διαρρήξεων. Η είσοδος στην εκκλησία επιτεύχθηκε όταν ο κατηγορούμενος αφαίρεσε με αιχμηρό αντικείμενο τον σύρτη και την κλειδωνιά.

Ο κατηγορούμενος έχει ζητήσει να ληφθεί υπόψη η υπόθεση 935/14 και έχει παραδεχθεί μία κατηγορία ότι διέρρηξε αποθήκη με άλλο πρόσωπο και έκλεψε μοτοποδήλατο αξίας 500 ευρώ. Στην ίδια υπόθεση έχει παραδεχθεί την κατηγορία της συνομωσίας. Ο παραπονούμενος κοιμόταν και άκουσε στην αυλή της οικίας του δυνατό θόρυβο. Βγήκε έξω από την οικία του και αντιλήφθηκε ένα πρόσωπο να σπρώχνει μέσα στην αυλή του το μοτοποδήλατο με αριθμούς εγγραφής KTR525 και να το οδηγεί έξω από την αυλή της οικίας. Ο κατηγορούμενος αντιλήφθηκε τον παραπονούμενο άφησε το μοτοποδήλατο να πέσει στο έδαφος και ακολούθως τράπηκε σε φυγή με τα πόδια. Ο κατηγορούμενος είχε αποκτήσει πρόσβαση στην αυλή της οικίας και αφαίρεσε κλειδαριά με την οποία ήταν κλειδωμένη η πόρτα του γκαράζ αποθήκης που βρίσκεται μέσα στην αυλή. Μετά από αυτό το επεισόδιο, ο παραπονούμενος τοποθέτησε πρόχειρα το μοτοποδήλατο μέσα στην αποθήκη και έκλεισε την πόρτα χωρίς να την κλειδώσει αφού πλέον δεν είχε κλειδαριά και πήγε με το αυτοκίνητο να αναζητήσει τους δύο νεαρούς δράστες. Επέστρεψε στην οικία του ύστερα από δέκα λεπτά και έπειτα αντιλήφθηκε ότι είχε κλαπεί το μοτοποδήλατο. Το μοτοποδήλατο

βρέθηκε την επομένη μέρα στις 27.12.2013 στην οικία συνεργάτη του κατηγορούμενου. Αυτό το πρόσωπο κατονόμασε τον κατηγορούμενο ως το πρόσωπο με το οποίο συνεργάστηκε για να κλέψουν το μοτοποδήλατο.

Ο κατηγορούμενος έχει ζητήσει να ληφθεί υπόψη και η υπόθεση 3924/14 που αφορά δημόσια εξύβριση και απειλή βιαιοπραγίας εναντίον αστυνομικού κατά παράβαση του άρθρου 91(γ) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154. Τον Φεβρουάριο του 2014 ο κατηγορούμενος κυκλοφορούσε στη Λάρνακα με μία μεγάλου κυβισμού μοτοσικλέτα και την οδηγούσε αλόγιστα και επικίνδυνα προς το κοινό. Τον είδε αστυνομικός αλλά δεν μπορούσε να τον ανακόψει για έλεγχο. Πήγε στην οικία του κατηγορούμενου και είδε την μοτοσικλέτα στο πεζοδρόμιο και τον κατηγορούμενο να στέκεται δίπλα της. Ο αστυνομικός πληροφόρησε τον κατηγορούμενο για τα τροχαία αδικήματα που είχε διαπράξει και ο κατηγορούμενος εξύβρισε και απείλησε τον αστυνομικό με τις λέξεις που καταγράφονται στις λεπτομέρειες των δύο αδικημάτων που αντιμετωπίζει.

Ο κατηγορούμενος έχει ζητήσει να ληφθεί υπόψη η υπόθεση 4397/14 στην οποία έχει παραδεχθεί μία κατηγορία για κατοχή επιθετικού οργάνου και μία κατηγορία για κατοχή μαχαίρας εκτός της οικίας. Ο κατηγορούμενος ήταν υπόχρεος δυνάμει διαταγής του Δικαστηρίου να παρουσιάζεται σε αστυνομικό σταθμό συγκεκριμένες ημέρες και ώρες της ημέρας. Ο κατηγορούμενος μετέβηκε στο σταθμό με όχημα της μητέρας του ενώ δεν είχε άδεια οδηγού. Η αστυνομία τον πληροφόρησε ότι είχε διαπράξει τροχαία αδικήματα και στη συνέχεια ζήτησε όπως ερευνήσει το όχημα . Ο κατηγορούμενος έδωσε την συγκατάθεση του και μέσα στο

αυτοκίνητο βρέθηκαν επιθετικά όπλα που καταγράφονται λεπτομερώς στις λεπτομέρειες του αδικήματος.

Ο κατηγορούμενος έχει ζητήσει να ληφθεί υπόψη και η υπόθεση 4411/14 που αφορά επίθεση κατά οργάνου της τάξης κατά παράβαση του άρθρου 244(β) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.

Επίσης ο κατηγορούμενος ζήτησε όπως ληφθεί υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής και η υπόθεση της αστυνομίας και συγκεκριμένα της ΥΚΑΝ Λάρνακας S136/13 . Αυτή η υπόθεση αφορούσε την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, δηλαδή κάνναβη 8,4467 γραμμάρια και δεύτερη κατηγορία ότι προμηθεύτηκε αυτή την ποσότητα από άλλο πρόσωπο. Αυτό το αδίκημα διαπράχθηκε την ίδια περίοδο με τα υπόλοιπα δηλαδή στις 11.12.2013.

Ο κατηγορούμενος βαρύνεται με μια προηγούμενη καταδίκη στην υπόθεση 403/13 ημερομηνία καταδίκης 29.3.13 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας.

Επιβλήθηκαν ποινές ως ακολούθως:

Για το αδίκημα της κλοπής καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δύο ετών με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της απόπειρας κλοπής ένα χρόνο φυλάκιση με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της κλοπής δύο μήνες ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της ληστείας τρία χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της διάρρηξης εκκλησίας και κλοπής δύο χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της συνωμοσίας προς διάπραξη πλημμελήματος ποινή φυλάκισης ένα έτος με τριετή αναστολή.

( ) Για το αδίκημα της κλοπής από κατοικία ένα χρόνο φυλάκιση με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της παράνομης κατοχής περιουσίας ένα χρόνο ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα του εμπρησμού τρία χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα διάρρηξης κατοικίας και κλοπής δύο χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Για το αδίκημα της κλεπταποδοχής δύο χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

( ) Για το αδίκημα της παράνομης κατοχής περιουσίας δύο χρόνια ποινή φυλάκισης με τριετή αναστολή.

Σε εκείνην την υπόθεση λήφθηκαν υπόψη και σειρά άλλων υποθέσεων ήτοι η υπόθεση 14796/12 για το αδίκημα της συνωμοσίας προς διάπραξη πλημμελήματος και για το αδίκημα της κακόβουλης βλάβης, η υπόθεση 14834/12 για το αδίκημα της παράνομης συνάθροισης και οχλαγωγίας και η υπόθεση 14833/12 για το αδίκημα διάρρηξης κατοικίας εν καιρώ νυκτός και για το αδίκημα συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος.

Όλα τα πιο πάνω αδικήματα διαπράχθηκαν κατά την περίοδο το τελευταίο τρίμηνο του 2013 και το πρώτο τρίμηνο του 2014. Από τις 24 Μαρτίου είναι υπόδικος και τελεί υπό κράτηση ξεχωριστά από τον γενικό πληθυσμό των κεντρικών φυλακών στον Αστυνομικό Σταθμό Αραδίππου στην υπόθεση 935/14 επειδή δεν τήρησε τους όρους της απόλυσης του. Τα κλαπέντα αντικείμενα που αφορούν την κύρια υπόθεση και την υπόθεση 935/14 έχουν επιστραφεί στους νόμιμους δικαιούχους. Ο κατηγορούμενος ομολόγησε για την διάπραξη των αδικημάτων κατά την σύλληψη του από την αστυνομία. Ο κρατούμενος είχε αφηθεί ελεύθερος με εγγύηση μέχρι που παρέβηκε τους όρους της εγγύησης του, για λόγους που εμφανίζονται στην ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου. Έκτοτε τελεί υπό κράτηση στον αστυνομικό σταθμό Αραδίππου.

Ο κατηγορούμενος είναι ανήλικος μόλις 17 ετών. Διέμενε με την οικογένεια του και έχει δύο αδέρφια ενήλικα. Τα αδέρφια του δεν παρουσιάζουν κανένα πρόβλημα συμπεριφοράς και η γονείς του ήταν πάντοτε υποστηρικτικοί του κατηγορούμενου αλλά αδυνατούν να χειριστούν την παραβατική του συμπεριφορά. Επιδεικνύει αντικοινωνική συμπεριφορά τα τελευταία πέντε έτη. Σύμφωνα με την λειτουργό του γραφείου ευημερίας οι γονείς του είναι άτομα που ενδιαφέρονται γι' αυτόν. Φοίτησε μέχρι την Β τάξη του γυμνασίου και διέκοψε την μάθηση του εξαιτίας παραβατικής συμπεριφοράς. Έγινε παιδοψυχιατρική αξιολόγηση του κατηγορούμενου το 2012. Κρίθηκε ότι η διαγωγή του εμπίπτει σε βαριά μορφή της διαταραχής διαγωγής. Χρήζει νοσηλείας σε κατάλληλο ψυχιατρικό κέντρο αλλά η λειτουργός της κοινωνικής ευημερίας παραδέχθηκε ότι υπάρχει απουσία κατάλληλου ιδρύματος για την περίπτωση του κατηγορουμένου. Ολοκλήρωσε πρόγραμμα ψυχικής νοσηλείας μετά από διάταγμα

αναγκαστικής νοσηλείας και σύμφωνα με τον θεράπων ιατρό ολοκλήρωσε το πρόγραμμα με επιτυχία και χρειάζεται να συνεχίσει την θεραπεία του στο Κέντρο Συμβουλευτικών Εφήβων και Οικογένειας Περσέας. Στο διάστημα που ήταν υπόδικος και μετά την ολοκλήρωση της ψυχικής νοσηλείας παρακολουθείται από παιδοψυχίατρο σε τακτική βάση.

( ) Παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο τρία πρόσωπα ειδικοί που έχουν γνώση για την ψυχική διαταραχή του κατηγορούμενου και που έχουν απασχοληθεί πρόσφατα με το πρόβλημα παραβατικότητας του κατηγορούμενου. Η παρουσία τους κατά το στάδιο που το Δικαστήριο αξιολογεί τα προσωπικά δεδομένα για σκοπούς επιβολής ποινής κρίθηκε αναγκαία ώστε να μπορέσω να διαμορφώσω μια συνολική εικόνα για το πρόσωπο του κατηγορούμενου. Η παρούσα περίπτωση δεν είναι συνηθισμένη διότι αφορά ανήλικο παραβάτη με ακραίες και επικίνδυνες συμπεριφορές και έτσι θεώρησα ότι ήταν ορθό και υπεύθυνο να ακούσω αυτά τα πρόσωπα προτού του επιβάλω ποινή.

( ) Η Δρ. Λόρδου είναι η ψυχίατρος που περιέθαλψε τον κατηγορούμενο κατά την νοσηλεία του σε ψυχιατρικό κέντρο μεταξύ 4 Φεβρουαρίου και 24 Μαρτίου του 2014. Ο κατηγορούμενος κατά την εισαγωγή του εμφάνιζε οξεία επιθετική συμπεριφορά και επίπεδο επικινδυνότητας. Του χορηγήθηκε φαρμακευτική αγωγή για αποτοξίνωση από ναρκωτικά και κατά την υπόλοιπη διάρκεια της νοσηλείας η ψυχίατρος επικεντρώθηκε στην σοβαρή ψυχική διαταραχή διαγωγής. Αυτή η πάθηση χαρακτηρίζεται από έλλειψη προκοινωνικών συναισθημάτων και έλλειψη εμπάθειας για τον συνάνθρωπο του, δηλαδή φτωχή ενσυνείδηση να μπορεί να μπαίνει στη θέση του άλλου και να κατανοεί τα συναισθήματα του άλλου. Επίσης ο

κατηγορούμενος δεν έχει κίνητρο να αλλάξει χωρίς εντατική θεραπεία επειδή δεν έχει συνείδηση ενοχής ή φόβο για τις πράξεις του. Υπήρξε βελτίωση της κατάστασης του με την θεραπεία αλλά επειδή δεν υπάρχει ευχέρεια εντατικής θεραπείας η βελτίωση δεν ήταν αναμενόμενη.

( ) Το ίδιο διαπίστωσε και ο ψυχίατρος που επισκέφθηκε τον κατηγορούμενο τέσσερις φορές ενώ τελούσε υπό κράτηση. Ο κατηγορούμενος ήταν συνεργάσιμος και υπήρξε βελτίωση της συμπεριφοράς του αλλά χωρίς το κατάλληλο σωφρονιστικό ίδρυμα με εντατική θεραπεία δεν μπορεί να υπάρχει θεαματική βελτίωση.

( ) Η λειτουργός που ετοίμασε την έκθεση επιβεβαίωσε ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες διέγνωσαν τα σοβαρά προβλήματα του κατηγορούμενου προ πολλού, αλλά στην απουσία κατάλληλου προγράμματος για την περίπτωση του κατηγορούμενου σε κλειστό χώρο η δυνατότητα βελτίωσης της συμπεριφοράς του δεν είναι η αναμενόμενη. Συνεπώς, το Δικαστήριο έχει να κάνει με ένα ανήλικο παραβάτη που έχει επιδείξει επιθετική συμπεριφορά και προβαίνει σε εγκλήματα ασκώντας βία και που εξαιτίας της ψυχικής του διαταραχής δεν νιώθει ενοχή για τις συνέπειες των πράξεων του σε άλλα πρόσωπα. Σε τέτοια περίπτωση, η πιθανότητα επανάληψης παρόμοιας συμπεριφοράς δεν έχει εκλείψει και είναι ανάγκη να επιβληθεί ποινή που να έχει αποτέλεσμα σε σχέση με την αναμόρφωση του δια να προληφθεί το έγκλημα στο μέλλον.

Προς όφελος του κατηγορούμενου λαμβάνω υπόψη τους ακόλουθους μετριαστικούς παράγοντες:

1. Παραδοχή.
2. Λευκό ποινικό μητρώο.
3. Ανήλικος και τα λοιπά προσωπικά του στοιχεία που καταγράφονται αναλυτικά πιο πάνω.

( ) Αναμφίβολα το Δικαστήριο θα πρέπει να επιδείξει ιδιαίτερη επιείκεια στον κατηγορούμενο λόγω του νεαρού της ηλικίας του. Όμως τα αδικήματα που έχει διαπράξει είναι σοβαρά, θεωρούνται κακούργημα, έχει προκαλέσει σοβαρή ζημιά στην παρουσία άλλων προσώπων. Δεν έχει επιδείξει τον απαιτούμενο βαθμό μεταμέλειας των πράξεων του αφού δεν έχει καν προσεγγίσει τους ιδιοκτήτες των υποστατικών για μια απολογία. Ενώ περίμενε να εκδικασθεί η υπόθεση του τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου και άλλα στοιχεία για παραβατική συμπεριφορά. Το σοβαρό πρόβλημα του κατηγορούμενου καταδεικνύει ότι δεν νιώθει ενοχή για τις συνέπειες των πράξεων του. Η παραβατική του συμπεριφορά είναι σχεδόν καταναγκαστική. Τα εγκλήματα του δεν έχουν λογική ή ειδικό κίνητρο. Η παραβατική συμπεριφορά του κατηγορούμενου μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια εφηβική επανάσταση χωρίς όρια και χωρίς αναστολές. Θεωρώ ότι δεν έχει εμπεδώσει στην συνείδηση του και ούτε κατανοεί πλήρως τις συνέπειες των πράξεων του για άλλους. Ούτε για τον ίδιο έχει αντιληφθεί που θα μπορούσε να οδηγήσει η συγκεκριμένη συμπεριφορά και αυτό είναι ως αποτέλεσμα ψυχικής διαταραχής. Όμως είναι αυτή η έλλειψη συνείδησης που τον καθιστά πολύ επικίνδυνο για τον εαυτό του αλλά και για άλλους. Επέμενα να τεθεί υπόψη μου όλο το ιστορικό του κατηγορούμενου και να κάνουν σύντομη αναφορά όλοι οι σημαντικοί φορείς που έχουν εμπλακεί στην ζωή του στο παρελθόν για να αντιληφθώ πρώτον ποια ήταν η αιτία του κακού και δεύτερο κατά πόσο του έχει

χορηγηθεί η αναγκαία θεραπεία για να βελτιωθεί η συμπεριφορά του. Διαφαίνεται από τα στοιχεία της έκθεσης ότι οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες αδυνατούν να χειριστούν τέτοιες υποθέσεις με την ανάλογη σοβαρότητα και αποφασιστικότητα. Υπήρξαν στο παρελθόν όλες οι ενδείξεις ότι ο κατηγορούμενος θα συνέχιζε να επιδεικνύει έντονη εκτός ελέγχου παραβατικότητα στο σημείο που αυτή θα κατέληγε σε σοβαρή ζημιά για άλλους και τον εαυτό του. Παρόλο τούτο μόνο πρόσφατα έχουν αναλάβει οι υπηρεσίες πιο ενεργό ρόλο στην αιτία της παραβατικότητας του και την διόρθωση της με νοσηλεία σε ψυχιατρικό κέντρο και τακτική παρακολούθηση από ειδικό ψυχίατρο.

Τα αδικήματα που έχει παραδεχθεί ο κατηγορούμενος, ήτοι οι δύο διαρρήξεις κατά παράβαση του άρθρου 292(α), θεωρούνται κακούργημα και η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή είναι μέχρι επτά χρόνια φυλακίσεως. Επειδή η υπόθεση εκδικάζεται συνοπτικά από το Επαρχιακό Δικαστήριο η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή είναι μέχρι 5 χρόνια ποινή φυλάκισης.

Οι στόχοι του Δικαστηρίου κατά την επιβολή της ποινής είναι ως εξής:

1. Αναμόρφωση του παραβάτη. Η ποινή που επιβάλλεται πρέπει να είναι τέτοια που να δίδονται κίνητρα στον παραβάτη να διορθώσει τα λάθη του και να λάβει τα μέτρα να μην επαναλάβει αυτή την συμπεριφορά.
2. Τιμωρία του παραβάτη. Η ποινή που επιβάλλεται πρέπει να είναι τέτοια ώστε να ικανοποιείται το αίσθημα δικαιοσύνης των πολιτών με τα να τιμωρηθεί ο παραβάτης για την αξιόμιπτη του πράξη.

3. Αποτροπή του εγκλήματος. Η ποινή πρέπει να είναι τέτοια που να επενεργεί ως ανασταλτικός παράγοντας για την επανάληψη της διάπραξης του αδικήματος από τον παραβάτη και από άλλους πιθανόν παραβάτες παρομοίων αδικημάτων στο μέλλον.

Το Δικαστήριο κατά την επιβολή της ποινής πρέπει να έχει υπόψη και του τρεις του στόχους. Δεν μπορεί να ικανοποιήσει τον ένα τον στόχο με αποτέλεσμα να αγνοήσει τους άλλους δύο. Έχει τονισθεί επανειλημμένα από το Ανώτατο Δικαστήριο ότι το συμφέρον της κοινωνίας είναι κατ' εξοχή παράγοντας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η αποτελεσματική εφαρμογή των νόμων πρωταρχικό καθήκον των Δικαστηρίων (Βλ. **Sentencing in Cyprus, R v. S Georgiou**¹). Επομένως παρόλο που οι ποινές θα πρέπει να εξατομικεύονται και να ληφθούν υπόψη οι προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου διά να βρεθεί η πιο κατάλληλη ποινή αυτός ο παράγοντας δεν μπορεί να επενεργήσει στην εξουδετέρωση της σοβαρότητας του αδικήματος με αποτέλεσμα να μην τιμωρηθεί ο παραβάτης και να μην επιτευχθεί η αποτροπή παρομοίων αδικημάτων στο μέλλον.

Τα αδικήματα που έχει παραδεχθεί ο κατηγορούμενος είναι αρκετά σοβαρά λαμβανομένου υπόψη το ανώτατο όριο ποινής όπως προβλέπεται από τους νόμους γι' αυτά τα αδικήματα. Το μέγιστο ύψος της ποινής που προβλέπεται από το νόμο είναι η βάση από την οποία ξεκινά το Δικαστήριο για να επιμέτρηση της ποινής. Το ανώτατο όριο ποινής λαμβάνεται υπόψη

---

¹ 22 CLR 147

στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης τόσο για την επιλογή του τύπου της ποινής όσο και για την έκταση της.

Το αδίκημα της κλοπής είναι σοβαρό αδίκημα διότι με παράνομη ενέργεια ο δράστης της κλοπής αποστερεί το νόμιμο ιδιοκτήτη του κλαπέντος αντικειμένου από την ιδιοκτησία του. Το δικαίωμα του ανθρώπου να κατέχει την περιουσία του είναι θεμελιώδη δικαίωμα του ανθρώπου που κατοχυρώνεται από το ίδιο το Σύνταγμα. Η πολιτεία οφείλει να εγγυηθεί αυτό το δικαίωμα με νόμους που ποινικοποιούν την άδικη και παράνομη στέρηση της περιουσίας του ανθρώπου. Εκεί όπου η κλοπή έχει επιτευχθεί με σχεδιασμός και με σκέψη θεωρείται πιο σοβαρό το αδίκημα. Εκεί όπου ο παραβάτης έχει χρησιμοποιήσει βία ή απειλή της βίας εναντίον του θύματος για να πετύχει τον σκοπό του το αδίκημα θεωρείται πιο σοβαρό. Στις σοβαρές μορφές της κλοπής η ποινή που πρέπει να επιβληθεί πρέπει να έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα. Όμως στις περιπτώσεις όπου η κλοπή έχει διαπραχθεί με ερασιτεχνικό τρόπο και ο δράστης της κλοπής ενήργησε μ' αυτόν τον τρόπο από απελπισία ή χωρίς να σκεφθεί τις συνέπειες των πράξεων του το Δικαστήριο μπορεί να δώσει περισσότερη προσοχή στις προσωπικές του συνθήκες ιδιαίτερα εάν έχει επιδείξει μεταμέλεια για τις πράξεις του.

Αυτή την θεώρηση των πραγμάτων υιοθέτησε το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Χριστοφή ν. Αστυνομίας**, Ποινική Έφεση 5534 ημερ. 13.2.1992 όπου η αξία του κλαπέντος αντικειμένου ήταν πολύ μικρή και η κλοπή διαπράχθηκε από πρόσφυγα πατέρα ο οποίος αμέσως ομολόγησε το έγκλημα του και αποζημίωσε τους ιδιοκτήτες. Επίσης στην περίπτωση που η κλοπή δεν παρουσιάζει κανένα επιβαρυντικό στοιχείο και ο δράστης έχει

με τις ενέργειες του αποδείξει την έμπρακτη μεταμέλεια του το Δικαστήριο δύναται και οφείλει να του επιβάλει ποινή που προσιδιάζει με την προσωπικότητα του. (Βλ. **Ανδρέας Χαραλάμπους ν Αστυνομίας**, Ποινική Έφεση 5443 ημερ. 30.4.1991)

Στην παρούσα περίπτωση υπήρχε βαθμός σχεδιασμού και σκέψης στην διάπραξη του αδικήματος. Ο κατηγορούμενος ενεργούσε με άλλα πρόσωπα ως ομάδα. Εισήλθε στην ακίνητη περιουσία των παραπονούμενων χρησιμοποιώντας βία με σκοπό να διαπράξουν αδίκημα. Παραβίασε κλειδωμένες πόρτες και απέσπασε μεγάλο σε όγκο αντικείμενα από τα υποστατικά και κατάφερε να διαφύγει. Αυτή η μέθοδος δοκιμάσθηκε επανειλημμένα με επιτυχία. Δεν πρόκειται δηλαδή, ως μία μεμονωμένη στιγμή απεισκευσίας. Ο κατηγορούμενος ενήργησε επαγγελματικά αδιαφορώντας για την περιουσία άλλων προσώπων προκειμένου να πετύχει τον παράνομο σκοπό του. Ο άλλος επιβαρυντικός παράγοντας είναι το γεγονός ότι ο παραβάτης μπήκε σε ιδιωτικό χώρο.

Παραθέτω πιο κάτω σειρά από αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι οποίες είναι δεσμευτικές για το Δικαστήριο και δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο το Δικαστήριο δύναται να προσεγγίσει το θέμα επιβολής ποινής σε τέτοιες περιπτώσεις.

Τα Δικαστήρια οφείλουν να αντιμετωπίζουν τέτοιους παραβάτες με την ανάλογη σοβαρότητα. Οι νομοταγής κάτοικοι της Κύπρου δεν πρέπει να νιώθουν ότι κινδυνεύουν από τέτοιες αυθαίρετες και παράνομες πράξεις. Στην υπόθεση **Παναγή ν. Δημοκρατίας** Ποινική Έφεση 5696

ημερομηνίας 11.3.2003 Ανώτατο Δικαστήριο σημείωσε ότι επιβάλλεται αποτρεπτικής φύσεως ποινή στην διάπραξη τέτοιων αδικημάτων επειδή υπάρχει έξαρση στην διάπραξη διαρρήξεων και κλοπών ιδιαίτερα από νεαρά πρόσωπα. Σε εκείνη τη περίπτωση ο παραβάτης ήταν μόλις 22 ετών και ποινή φυλάκισης των 9 μηνών χαρακτηρίστηκε ως πολύ επιεικής παρά των προσωπικών του συνθηκών διότι η αποτρεπτική ποινή είναι ενδεδειγμένη ενόψει της έλλειψης αυτοσυγκράτησης του κατηγορούμενου στην διάπραξη τέτοιων αδικημάτων.

Ακόμη και στην υπόθεση **Φιλίππου v. Αστυνομίας** Ποινική Έφεση 5978 ημερομηνίας 10.7.95 το Εφετείο μείωσε ποινή φυλάκισης από 18 σε 9 μήνες εκεί όπου η αξία των κλαπέντων αντικειμένων ήταν πολύ μικρής αξίας, και ο εφεσείοντας ήταν νεαρός συνεργάστηκε με την αστυνομία και αποζημίωσε τους παραπονούμενους. Ενόψει των επιβαρυντικών στοιχείων που υπάρχουν στον τρόπο διάπραξης του αδικήματος, και της αξίας των κλαπέντων αντικειμένων η μόνη ενδεδειγμένη ποινή υπό τις περιστάσεις είναι αυτής της φυλάκισης. Οι προσωπικές του συνθήκες δεν είναι τέτοιες που να επιδρούν με καταλυτικό τρόπο στην επιλογή της ποινής που θα τους επιβληθεί αλλά ενδεχομένως να επιδρούν στην διάρκεια της.

Στην υπόθεση **Κλεοβούλου v. Αστυνομίας** Ποινική Έφεση 6313 ημερομηνίας 24.3.98 το Εφετείο τόνισε ότι η συχνότητα διάπραξης παρόμοιων αδικημάτων δικαιολογεί αποτρεπτικού χαρακτήρα ποινής.

Επίσης στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας v. Behjam Cham**, Ποινική Έφεση 5726 ημερομηνίας 7.5.93, όπου ο διαρρήκτης είχε λευκό ποινικό μητρώο, το Εφετείο έκρινε ότι ποινή φυλάκισης 9 μηνών που του

είχε επιβληθεί ήταν έκδηλα ανεπαρκής εξαιτίας της έξαρσης που παρατηρείται στην διάπραξη παρόμοιων αδικημάτων.

Στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Κώστα Ανδρέου** Ποινική Έφεση 5882 ημερομηνίας 31.10.94, το Εφετείο αύξησε ποινή φυλάκισης 26χρονου για παρόμοια αδικήματα από 14 μήνες σε δύο χρόνια. Ο αδικοπραγούντας σε εκείνη την υπόθεση αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας και βοήθησε την αστυνομία στην εξιχνίαση της υπόθεσης λόγω της σοβαρότητας των αδικημάτων.

Η φυλάκιση για ένα ανήλικο πρόσωπο πρέπει πάντοτε να είναι το τελευταίο ύστατο μέτρο όταν όλα τα άλλα μέτρα πρόληψης και εκπαίδευσης έχουν αποτύχει. Το κράτος σε τέτοιες περιπτώσεις οφείλει να έχει θέσει σε ισχύ εναλλακτικούς τρόπους πρόληψης και εκπαίδευσης των ανηλίκων πλην της φυλάκισης τους. Λαμβάνω υπόψη μου ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο και συγκεκριμένα τον Σεπτέμβριο 2013, έγινε ευρεία σύσκεψη από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες όπου διαπιστώθηκε το πρόβλημα συμπεριφοράς του κατηγορούμενου και συγκεκριμένα ότι αυτό προκαλείται από ψυχική διαταραχή που βελτιώνεται με την κατάλληλη θεραπεία αλλά δεν έγινε οτιδήποτε προς αυτή την κατεύθυνση εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν υπήρχε κανένα κατάλληλο ίδρυμα διά να χορηγηθεί η κατάλληλη θεραπεία. Η περίπτωση του κατηγορούμενου παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες για πολλά έτη και ήταν γνωστά τα προβλήματα του όσο και την αδυναμία των γονέων του να τον ελέγχουν εντούτοις δεν κατέστη δυνατόν η εκπόνηση προγράμματος ή χορήγηση υπηρεσιών που να ήταν αποτελεσματική στην αντιμετώπιση της παραβατικότητας του

κατηγορούμενου. Η παραβατική του συμπεριφορά φαίνεται να ήταν ακραία και μη ελεγχόμενη για πρόσωπο της ηλικίας του.

Ο κατηγορούμενος βαρύνεται με μία προηγούμενη καταδίκη. Αυτή η καταδίκη αφορά πολλαπλά παρόμοια αδικήματα κατά της περιουσίας όπως τα αδικήματα της παρούσας υπόθεσης και της υπόθεσης 935/14. Αυτά τα αδικήματα διαπράχθηκαν σε ακόμη πιο νεαρή ηλικία. Δείχνει ότι το πρόβλημα της παραβατικότητας του είχε εξελιχθεί σε μη ελεγχόμενα επίπεδα ακόμη και από την ηλικία των 15 ετών. Σε εκείνη την υπόθεση του υποβλήθηκαν ποινές φυλάκισης από ένα μέχρι τριών ετών αλλά με αναστολή. Αυτή η προηγούμενη καταδίκη δεν είναι επιβαρυντικός παράγοντας. Όμως η ποινή που του επιβλήθηκε σε εκείνη την υπόθεση δεν ήταν ικανή για να ανακόψει την εγκληματική και κατά συρροή εγκληματική συμπεριφορά τους επόμενους μήνες.

Επειδή ο κατηγορούμενος είναι ανήλικος η ανάγκη επιβολής αποτρεπτικού χαρακτήρα ποινής υποβαθμίζεται από την ανάγκη και ενδιαφέρον της κοινωνίας για αναμόρφωση αυτών των ανήλικων παραβατών διότι η ωριμότητα τους είναι τέτοια που με την σωστή καθοδήγηση και αναμόρφωση ο χαρακτήρας τους μπορεί να αλλάξει και οι εγκληματικές τους επιδόσεις μπορεί να εκμηδενισθούν. Αυτή είναι η καλύτερη προστασία της κοινωνίας. Όμως σε κάποιες περιπτώσεις μία ποινή φυλάκισης είναι αναπόφευκτη.

Στην υπόθεση **Panicos Menelaou v Κυπριακή Δημοκρατία** 2 ΑΑΔ 146 (1971), επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης σε ανήλικο πρόσωπο 17 ετών για

διάρρηξη που διέπραξε και που αφορούσε απαράδεκτη συμπεριφορά εναντίον γυναίκας χήρας 78 ετών.

Σε μία πρωτόδικη απόφαση **Αντωνίου ν Αστυνομίας** 7 JSC 986, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης σε ανήλικο 15 ετών για επίθεση εναντίον της μητέρας του που ασθενούσε. Σε εκείνη την περίπτωση λήφθηκε υπόψη και το γεγονός ότι είχαν επιβληθεί και άλλες κυρώσεις εναντίον του ανηλίκου στο παρελθόν χωρίς όμως θετικό αποτέλεσμα στην μελλοντική του συμπεριφορά.

Όμως θεωρώ ότι δεν υπάρχουν τέτοια σημεία βελτίωσης της συμπεριφοράς του κατηγορουμένου που να δικαιολογούν άλλη μεταχείριση εκτός από την ενδεδειγμένη που είναι αυτή της φυλάκισης. Τα αντικείμενα που κλάπηκαν βρέθηκαν σε μεγάλο βαθμό στην κατοχή του κατηγορούμενου. Δεν έκανε οτιδήποτε μέχρι σήμερα να δείξει έμπρακτα ότι αντιλαμβάνεται τα λάθη του ή να εκδηλώσει διάθεση να επανορθώσει. Μάλιστα φαίνεται να είναι αρνητικά προδιατιθέμενος σε τέτοια προοπτική επειδή η εγκληματική συμπεριφορά ήταν μια επανάσταση που πρέπει να συμπληρωθεί. Αυτό τουλάχιστον δείχνει και η συμπεριφορά του προς αστυνομικούς με χυδαίες εξυβρίσεις και επιθέσεις στις υποθέσεις 3924/14 και 4411/14 που λήφθηκαν υπόψη. Σε μια περίπτωση μάλιστα πήγε στον αστυνομικό σταθμό για να συμμορφωθεί με τους όρους του Δικαστηρίου με το όχημα της μητέρας του για να υπογράψει ενώ δεν έχει άδεια οδηγού ή ασφάλειας έναντι τρίτου. Αυτό δείχνει ότι παρά τον χρόνο που έχει διαρρεύσει από την διάπραξη των διαρρήξεων δεν έχει μεταβληθεί προς το καλύτερο ο χαρακτήρας του ώστε αυτό να αποτελέσει καταλυτικός παράγοντας σε σχέση με το είδος της ποινής που θα του επιβληθεί.

Οι διαρρήξεις διαπράχθηκαν κατά συρροή μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα δεν ήταν ένα μεμονωμένο γεγονός. Ο κατηγορούμενος είχε την ευκαιρία να αποσυρθεί από τις εγκληματικές του δραστηριότητες πράγμα που δεν έπραξε. Ο κατηγορούμενος είχε την ωριμότητα να αντιληφθεί την σοβαρότητα των πράξεών του, αφού για να προβεί σε τέτοια ζημιά στην περιουσία των παραπονούμενων, εσκεμμένα και μάλιστα να καταφέρει να διαφύγει είχε την απαιτούμενη νοημοσύνη και ωριμότητα να θεωρηθεί υπεύθυνος για τις πράξεις του. Γνώριζε ποιες ήταν οι συνέπειες των πράξεών του για τα θύματα των εγκληματικών του επιδρομών. Οι προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου είναι σημαντικές. Αυτές όμως οι επιπτώσεις στην προσωπική ζωή του κατηγορούμενου θα ήταν καταλυτικής σημασίας για την επιλογή του τύπου της ποινής μόνο στην περίπτωση απουσίας των επιβαρυντικών στοιχείων που χαρακτηρίζει την εγκληματική δραστηριότητα του κατηγορούμενου. Οι προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου ιδιαίτερα το νεαρό της ηλικίας του, δικαιολογούν μια πιο επιεική μεταχείριση του κατηγορούμενου όμως δεν είναι καταλυτικής σημασίας σε σχέση με την σοβαρότητα του αδικήματος. Η μόνη ενδεδειγμένη ποινή υπό τις περιστάσεις είναι η επιβολή ποινής φυλάκισης.

Το θέμα της αναστολής εξετάζεται προσωπικά σε σχέση με κάθε κατηγορούμενο αφού πρώτα το Δικαστήριο έχει αποφασίσει για την ορθότητα επιβολής ποινής φυλάκισης κάποιας διάρκειας. Η σοβαρότητα του αδικήματος και τα γεγονότα της υπόθεσης δεν δικαιολογούν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου υπέρ της αναστολής. Οι ψυχίατροι που γνωμάτευσαν για την ψυχική διαταραχή του κατηγορούμενου και η κοινωνική λειτουργός που ετοίμασε την έκθεση

είχαν την άποψη ότι ο μόνος τρόπος να σωφρονιστεί ο κατηγορούμενος και να μην αποτελεί πλέον επικίνδυνος για την κοινωνία θα ήταν ο εγκλεισμός του σε ένα κλειστό ίδρυμα εξειδικευμένο για ανήλικους παραβάτες. Η ψυχική του διαταραχή είναι σοβαρή με αποτέλεσμα να μην έχει αναστολές στη διάπραξη σοβαρών αδικημάτων. Επειδή δεν έχει φόβο και δεν νιώθει ντροπή δεν έχει κίνητρο να αλλάξει τη συμπεριφορά αλόγιστης βίας και παραβατικότητας. Το υφιστάμενο σωφρονιστικό ίδρυμα δεν μπορεί να ανταποκριθεί απόλυτα στις ανάγκες του κατηγορούμενου. Είναι ορθή η παρατήρηση του δικηγόρου υπεράσπισης ότι για δεκαετίες υπάρχει αποτυχία ίδρυσης σωφρονιστικού ιδρύματος κατάλληλο για ανήλικα πρόσωπα. Η επιβολή ποινής στην παρούσα περίπτωση είναι δύσκολη επειδή γνωρίζω ότι δεν υπάρχει τέτοιο ίδρυμα για τον κατηγορούμενο. Αναγκαστικά, θα πρέπει να του επιβληθεί ποινή η οποία δεν θα είναι τόσο αποτελεσματική στην αναμόρφωση του παραβάτη και κατά συνέπεια, στην αποτροπή του εγκλήματος.

Στη σελίδα 44 του βιβλίου **Sentencing in Cyprus** 2nd edition, G. M. Pikiis, γίνεται μνεία σε σωφρονιστικό ίδρυμα ανηλικών το οποίο λειτουργούσε στην Λάμπουσα Λαπήθου πριν το 1974. Στην ίδια σελίδα τονίστηκε η ανάγκη να λειτουργήσει παρόμοιο ίδρυμα το συντομότερο δυνατόν δια να καλυφθεί το κενό που δημιουργήθηκε εξαιτίας της απώλειας αυτού του ιδρύματος. Δυστυχώς, τέτοιο ίδρυμα δεν υπάρχει μέχρι σήμερα και έτσι αναγκάζομαι να επιτελέσω το καθήκον μου κατά την επιμέτρηση της ποινής γνωρίζοντας ότι η πιο σωστή και πιο κατάλληλη επιλογή δεν είναι διαθέσιμη. Το Δικαστήριο οφείλει να επιβάλει ποινή στον κατηγορούμενο που να τιμωρεί τον παραβάτη, να τον αναμορφώνει και που να επενεργεί ως ανασταλτικός παράγοντας για μελλοντική παραβατικότητα

ακόμη και εάν τα μέσα για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός δεν είναι διαθέσιμα από τις υπηρεσίες του κράτους. Με αυτά τα δεδομένα, στρέφω την προσοχή μου σε άλλες επιλογές, πλην του εγκλεισμού του σε σωφρονιστικό ίδρυμα ειδικά για ανηλίκους, για να επιτευχθεί ο πιο πάνω σκοπός.

( ) Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος επιδεικνύει συνέχεια συμπεριφορά αλόγιστης βίας και καταστροφής ιδιωτικής περιουσίας δείχνει πρόσωπο που δεν αντιλαμβάνεται τη σοβαρότητα των πράξεών του. Η επιλογή ποινή φυλάκισης είναι ενδεδειγμένη για επικίνδυνη επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά που βλάπτει τους άλλους . Η ηλικία του δεν μπορεί να αποτελέσει προστατευτική ασπίδα για κάθε είδους εγκληματική συμπεριφορά, ειδικά εάν αυτή η συμπεριφορά βλάπτει άλλους ανθρώπους. Εξαντλώ την επιείκεια του Δικαστηρίου για να του επιβάλω ποινή φυλάκισης χαμηλότερη από την ενδεδειγμένη σε σχέση με τη σοβαρότητα των πράξεων του αλλά τέτοιας διάρκειας που να τον απομονώσει από την κοινωνία για χρονική διάρκεια περισυλλογής του και αναμόρφωσής του. Επιβάλλεται στον κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης 18 μηνών σε κάθε μία από τις κατηγορίες που αντιμετωπίζει. Οι ποινές φυλάκισης να συντρέχουν. Η φυλάκιση ν' αρχίζει από την ημέρα που ο κατηγορούμενος τελούσε υπό κράτηση δηλαδή 24.3.2014.

Επιπρόσθετα εξαιτίας της ηλικίας του κρίνω ότι είναι ειδική περίπτωση να ασκήσω τη διακριτική μου εξουσία και να μην ενεργοποιήσω ποινή φυλάκισης με αναστολή που του επιβλήθηκε σε προηγούμενη καταδίκη. Είναι ανήλικος και ο άνθρωπος σε τέτοιες ηλικίες μπορεί να αλλάξει

ουσιωδώς τον χαρακτήρα του και τις καταστροφικές τάσεις με την κατάλληλη θεραπεία και φροντίδα μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα.

Όμως θα του δώσω την ευκαιρία να επιλέξει την οδό της εναλλακτικής μεταχείρισης αντί της ποινής φυλάκισης για μέρος της ποινής φυλάκισης που του έχει επιβληθεί.

Ο κατηγορούμενος δια μέσου της συνηγόρου του δήλωσε στο Δικαστήριο τη συγκατάθεση του.

Το άρθρο 5 του νόμου 46(Ι)/96 προνοεί ως ακολούθως:

Αν το δικαστήριο, καταδικάζοντας πρόσωπο για αδίκημα για το οποίο η ποινή δεν καθορίζεται σε οποιοδήποτε νόμο, είναι της γνώμης, αφού λάβει υπόψη τις περιστάσεις, περιλαμβανομένης της φύσης του αδικήματος και του χαρακτήρα του αδικοπραγούντος, ότι αυτό είναι σκόπιμο, δύναται, αντί να μεταχειριστεί τον αδικοπραγούντα με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, να εκδώσει διάταγμα (που στο εξής θα αναφέρεται ως 'διάταγμα κηδεμονίας') δυνάμει του οποίου να θέτει τον αδικοπραγούντα υπό την επιτήρηση κηδεμονικού λειτουργού για περίοδο που ορίζεται σε αυτό και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα χρόνο ούτε μεγαλύτερη από τρία χρόνια.

Στην ουσία η πρόνοια αυτή προβλέπει εναλλακτική ποινή που θα αντικαταστήσει ποινή φυλάκισης. Οι λέξεις «αντί να μεταχειριστεί τον αδικοπραγούντα με οποιοδήποτε άλλο τρόπο» υποδηλούν ότι διάταγμα

κηδεμονίας εκδίδεται και δίδεται ως η επιλογή στον αδικοπραγούντα ως αντικατάστατο άλλης μεταχείρισης ή ποινής. Όμως η λεκτική διατύπωση της συγκεκριμένης πρόνοιας δεν αποκλείει ότι η εναλλακτική μεταχείριση θα μπορούσε να αφορά ολική ή μερική αντικατάσταση της προιθέμενης επιβληθείσας ποινής.

( ) Λαμβάνω υπόψη μου ότι ο κατηγορούμενος τελεί υπό κράτηση από τα τέλη Μαρτίου. Συνεπώς έχει εκτίσει μέρος της ποινής. Κρίνω ότι θα μπορεί να επιλέξει εναλλακτική ποινή ως αντικατάστατο της ποινής φυλάκισης και ο κατηγορούμενος έχει συγκατατεθεί σε κάτι τέτοιο και έτσι θα υπάρξει εναλλακτική μεταχείριση του κατηγορούμενου για τους τελευταίους 13 μήνες φυλάκισης που του έχουν επιβληθεί. Το διάστημα κηδεμονίας θα ισχύει για δύο χρόνια. Ο λειτουργός που θα τον παρακολουθεί θα πρέπει να μου αποστέλλει έκθεση εβδομαδιαίως τους πρώτους τρεις μήνες της κηδεμονίας. Έπειτα κάθε 15 μέρες τους πρώτους έξι μήνες. Ανάλογα με την πρόοδο του κατηγορούμενου αυτές οι εκθέσεις θα αποστέλλονται στο Δικαστήριο κάθε διμηνία μέχρι την αποπεράτωση της κηδεμονίας. Κατά τη διάρκεια της κηδεμονίας ο κατηγορούμενος θα πρέπει να επιδείξει καλή διαγωγή και φυσικά να μην διαπράξει άλλα αδικήματα κατά την διάρκεια της κηδεμονίας.

Εκδίδεται διάταγμα με το οποίο οι αρμόδιες υπηρεσίες υποχρεώνονται να φροντίσουν ο κατηγορούμενος να παρακολουθείται από ψυχίατρο τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα για όλη την περίοδο της κηδεμονίας και να αποστέλλεται έκθεση στο Δικαστήριο μια φορά τον μήνα.

Εκδίδεται διάταγμα με το οποίο οι αρμόδιες υπηρεσίες υποχρεώνονται να εκπονήσουν πρόγραμμα επιμόρφωσης ειδικά για τον κατηγορούμενο.

Ο κατηγορούμενος θα ενταχθεί σε πρόγραμμα επιμόρφωσης σύμφωνα με το εδάφιο (6) του άρθρου 5 με σκοπό την απόκτηση απολυτηρίου μέσης εκπαίδευσης.

Τέλος ο κατηγορούμενος θα εκτελέσει 60 ώρες κοινοτικής εργασίας ώστε να αποκτήσει την εμπειρία της ανιδιοτελούς προσφοράς στον συνάνθρωπο του και στην κοινωνία. Να σταλεί έκθεση στο Δικαστήριο για όλα τα πιο πάνω μέχρι 21.7.2014 δια να καθοριστούν οι λεπτομέρειες του προγράμματος. Ο κατηγορούμενος να είναι παρών στις 21.7.2014 η ώρα 9:00πμ.

(Υπ.).....

N. Ταλαρίδου-Κοντοπούλου, Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφον

Πρωτοκολλητής